

RAZDRŽAVLJENJE SRBA

Nadzirana nezavisnost omiljeni je međunarodno patentirani model za države u kojima žive Srbi. Zato je sada Hrvatska zaista nezavisna država, jer u njoj više nema Srba. U Bosni i Hercegovini, zbog Republike Srpske, nalazi se visoki predstavnik. On je upravo koliko sinoć rekao da će otići «za malo godina». Trebalo bi da ode u oktobru, ali pošto su tada lokalni izbori, koji će «usložnjavati» situaciju, moraće da ostrane do daljnega. Kada se spremi da krene, neki političar iz muslimanskih redova, zaoštriće situaciju nekom svojom izjavom, na šta će se, po prethodnom dogovoru, odazvati neki srpski «patriotski» političar, pa će se opet ispostaviti da je neki novi Lajčak neophodan.

Kada konačno ode visoki predstavnik, ostaće u BiH specijalni izaslanik Evropske unije koji će formalno ili neformalno preuzeti ovlašćenja visokog predstavnika. Neće moći da smenjuje, ali više neće imati ni koga. Države u kojima žive Srbi biće u specifičnom položaju: na Kosovu Euleks i situacija nadzirane nezavisnosti, u BiH specijalni izaslanik EU, a u Srbiji, ili onome što je od nje ostalo, situacija stvarne nadzirane nezavisnosti. Za Srbiju će biti zadužen izvestilac EU Jelko Kacin, za Vojvodinu specijalno nadziranje i evropska komisija, a u Beogradu ambasadori SAD, Velike Britanije, Francuske i Nemačke, koji su i danas (a sutra će još više), preuzeli ulogu parlamenta i sami formiraju vladu. Vlada Srbije se, naime, ne pravi trenutno u političkim strankama i skupštini već u ambasadama ovih država. Samo ako se predstavnici ove četiri velike sile oko nečega ne slože, Srbi, ako budu jedinstveni, imaju šansu. Naravno, veze Vojvodine sa evropskom zajednicom regiona bivaće sve jače i jače, i biće čvršće nego sa Beogradom.

Tako svi Srbi danas žive u situaciji nadzirane nezavisnosti, i svi imaju visoke predstavnike sa formalnim ili neformalnim ovlašćenjima. Kada je Republika Srpska u pitanju, tu su po ovom pitanju, postignuti najbolji rezultati. Usvojeno je u ovom mandatu Skupštine RS 29.

zakonskih projekata po kojima su ekskluzivna prava Srpske otuđena u korist zajedničke države BiH. Polako se odvija proces razdržavljenja srpskog naroda. A to i jeste pravi cilj – onemogućiti bilo kojem delu srpskog naroda da ima svoju državu.

Sve i svašta se nudi srpskom narodu – od evropskih do evroatlanskih integracija, ali samo jedno mu se neće dozvoliti: da ima svoju državu. I to bilo kakvu. Srbija će imati pravo da konstituiše svoju državu samo tada kada bude tolika kolika je bila posle Berlinskog kongresa. Svi će se mogući modeli primenjivati, ali ovo je strategija i njena suština.

U tom procesu postupno su eliminisani svi političari koji bi stvarno mogli da proniknu u ovu strategiju, i da joj se delatno suprotstave. Neke su morali da fizički likvidiraju, neke da stave na poternice i progone, neke da samovoljno smene i sklone iz političkog života, neke da pohapse i proteraju. Ovo što je ostalo na političkoj sceni srpskog naroda, jednostavno je jad i čemer. Osim ponekog časnog izuzetka, srpski političari oličavaju u najboljem slučaju nekog kolektivnog Uroša nejakog. Nema toga na šta oni neće pristati. I dok su oni na političkoj sceni, ništa istorijski važno ne može se dogoditi srpskom narodu.

Oni već imaju uslovni refleks. Kada čuju određene reči, kao što su EU, evrotlanske integracije, Lajčak, Solana, Ren i Rupel, oni se potpuno obneznane i nema toga što ne bi uradili. Ako se tome doda Lajčakov antikorupcijski tim, koji poseduje ogroman broj dokumenata koji dokazuju korupciju, i koji uvek mogu poslužiti za ucenu – stvari postaju još razumljivije. Ali ni u takve «međunarodna zajednica» nema poverenja. Zato oni prave i

vaspitavaju nove generacije srpskih političara koji će iz uverenja, a ne samo iz interesa, raditi protiv državnih i nacionalnih interesa srpskog naroda.

U odsustvu visokih predstavnika, Euleksa, posmatrača i izaslanika, mogli bi se srpskom narodu dogoditi i pravi srpski političari. Onda bi se situacija promenila u korist srpskog naroda, i on bi mogao nastaviti svoj istorijski hod. Tranzicija, naime, kod drugih naroda predstavlja prelazak u neoliberalizam, bilo da dolazite iz socijalizma ili kapitalizma, ali kod Srba je ona nešto specifično – ona je i proces potpunog rasrbljavanja i dezintegracije.

Najveća prepreka na tom putu mogla bi i trebalo bi da bude Srbija. Ali u ovom trenutku ona je najgori deo srpstva.

Dakle, visoki predstavnici u ovom ili onom obliku neće skoro odlaziti iz BiH i drugih država u kojima žive Srbi. A ako ostanu malo duže, neće se ništa dogoditi kada odu. Vazali će biti vazali, čak i onda kada nemaju gospodara.

Milorad Vučelić